

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1424-ҳадис

1424/3500 – عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَدْ بَلَغَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ يُحَدِّثُ: أَنَّهُ سَيَكُونُ مَلِكٌ مِنْ قَحْطَانَ، فَعَصَبَ مُعَاوِيَةُ، فَقَامَ فَأَتَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ قَالَ: أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّ رِجَالًا مِنْكُمْ يَتَحَدَّثُونَ أَحَادِيثَ لَيْسَتْ فِي كِتَابِ اللَّهِ، وَلَا تَنْوِيرٌ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأُولَئِكَ جُهَالُكُمْ، فَإِيَّاكُمْ وَالْأَمَانِيَّ الَّتِي تُضِلُّ أَهْلَهَا، فَإِنِّي سَعَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ هَذَا الْأَمْرَ فِي قُرْيَشٍ لَا يُعَادِيهِمْ أَحَدٌ إِلَّا كَبَءَهُ اللَّهُ عَلَى وَجْهِهِ، مَا أَفَاقُوا الدِّينَ.

1424.3500. Зухрийдан ривоят қилинади:

«Мұхаммад ибн Жубайр ибн Мутъим сүзлаб берар әдіки, у Қурайш вафди билан бирга Муовиянинг хузурида эканида Абдуллоҳ ибн Амр ибн Оснинг «Яқинда Қаҳтондан бир подшоҳ чиқади», деб гапириб юрганининг хабари етди. Шунда Муовия ғазабга келиб, ўрнидан турди, Аллоҳга У Зотнинг Ўзига муносиб ҳамду сано айтди-да, сүнгра шундай деди: «Аммо баъд! Менга етиб келдики, сизлардан баъзи бир кишилар Аллоҳнинг Китобида йўқ, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан асар бўлиб қолмаган нақл қилинмаган сўзларни айтиб юрибди юрган экан. Ана ўшалар жоҳилларингиздир. Ўз аҳлини адаштирадиган орзулардан эҳтиёт бўлинглар. Чунки мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг **«Албатта, бу иш** (яъни умматга раҳбарлик) **Қурайшдадир. Модомики улар динни тўкис адo этишар экан, ким уларга душман чиқса, албатта, Аллоҳ уни юзтубан ағдарур»**, деяётганларини эшитганман».

Манба: hadis.islom.uz

